

Komisijas 2009. gada 22. decembra Lēmumu C(2009) 10350, ar kuru samazināta Eiropas Reģionālā attīstības fonda (ERAF) finanšu palīdzība, kura piešķirta piemērojot Komisijas 2000. gada 8. augusta Lēmumu C(2000) 2349, ar kuru apstiprināta darbības programma POR Puglia 2000.–2006. gadam saistībā ar mērķi Nr. 1 — Mutvārdu procesa neesamība — LESD 263. panta ceturtais daļa — Tiesas ietekmes neesamība — Nepieņemamība — Nepietiekams pamatojums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Regione Puglia atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Itālijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 25, 28.1.2012.

Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 11. jūlija rīkojums (Curtea de Apel Bacău (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Elena Luca/Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

(Lieta C-430/12) (¹)

(Reglamenta 99. pants — Sociālais nodrošinājums — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 22. pants — Veselības apdrošināšana — Citā dalībvalstī sniegta stacionārā aprūpe — Iepriekšēja atļauja — Sociāli apdrošinātajai personai atlīdzinātā summa)

(2013/C 304/04)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Bacău

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Elena Luca

Atbildētāja: Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Curtea de Apel Bacău — LESD 56. panta un Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 5. nod., 1. sēj., 35. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, 22. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, kurā prasīta iepriekšēja atļauja, lai pilnā apmērā atlīdzinātu ārvalstīs veiktās ārstēšanās izdevumus — Citā dalībvalstī bez iepriekšējas atļaujas veikto izdevumu atmaksājamā apmēra noteikšana atbilstoši apdrošināšanas valsts kritērijiem

Rezolutīvā daļa:

EKL 49. pantam un Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, tās redakcijā ar grozījumiem un atjauninājumiem, kas izdarīti ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr. 592/2008, 22. pantam principā nav pretrunā tās dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā noteikts, ka citā dalībvalstī sniegtas stacionārās aprūpes izmaksas ir pilnā apmērā atlīdzināmas pakārtoti nosacījumam, ka jāsaņem iepriekšēja atļauja. Taču šāds tiesiskais regulējums šiem pantiem ir pretrunā, ja tas ir skaidrojams tādejādi, ka iespēja, ka kompetentā iestāde atlīdzināšanu veic pilnā apmērā, tajā ir izslēgta ikreiz, kad šāda aprūpe ir sniegta, nesaņemot iepriekšēju atļauju.

Ja atteikums citā dalībvalstī sniegtas un sociāli apdrošinātās personas apmaksātas stacionārās aprūpes izmaksas atlīdzināt tāpēc vien, ka nav saņemta iepriekšēja atļauja, konkrētajos apstākļos nav pamatots, kompetentajai iestādei ir pienākums minētās aprūpes izmaksas šai sociāli apdrošinātajai personai atmaksāt šīs dalībvalsts tiesību aktos noteiktās summas apmērā. Ja šī summa ir mazāka par to, kas saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts spēkā esošajiem tiesību aktiem būtu maksājama gadījumā, ja stacionārā aprūpe notiktu tur, kompetentajai iestādei turklāt ir jāatlīdzina arī šo abu summu starpībai atbilstoša summa, nepārsniedzot faktiski radušās izmaksas.

Ja šāds atteikums ir pamatots, sociāli apdrošinātā persona uz stacionārās aprūpes izmaksu atlīdzināšanu saskaņā ar EKL 49. pantu var pretendēt tikai tās veselības apdrošināšanas sistēmas, kurā tā ir apdrošināta, garantētā seguma apmērā.

(¹) OV C 399, 22.12.2012.

Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 4. jūlija rīkojums — Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE/Eiropas Komisija, Délégation de l'Union européenne en Turquie, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

(Lieta C-520/12 P) (¹)

(Apelācija — Pirmspievienošanās palīdzības instruments — Publiskā iepirkuma līgums — Projekts attiecībā uz Eiropas uzņēmējdarbības centru tīkla paplašināšanu Turcijā — Lēmums nepiešķirt projektu — Prasība atlīdzināt iespējami nodarītos zaudējumus — Valsts lēmums — Savienības struktūru neiesaistīšanās)

(2013/C 304/05)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE (pārstāvis — A. Krystallidis, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Aresu un F. Erlbacher), Eiropas Savienības delegācija Turcijā, *Central Finance & Contracts Unit (CFCU)*

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2012. gada 13. septembra spriedumu lietā T-369/11 *Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE*/Eiropas Komisija, *Central Finance & Contracts Unit (CFCU)* un Eiropas Savienības delegācija Turcijā, ar ko Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību par zaudējumu atlīdzību, kurā lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai, iespējams, nodarīts ar Eiropas Savienības delegācijas Turcijā lēmumu nepiešķirt apelācijas sūdzības iesniedzējai līguma slēgšanas tiesības projekta "Eiropas un Turcijas uzņēmējdarbības centru tīkla paplašināšana *Sivas, Antakya, Batman* un *Van*" (EuropeAid/128621/D/SER/TR) īstenošanai — Nepieņemamība — Kompetences neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 26, 26.1.2013.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 20. jūnijā iesniedza *Kúria* (Ungārija) — *Almos Agrárkülkereskedelmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága*

(Lieta C-337/13)

(2013/C 304/06)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Almos Agrárkülkereskedelmi Kft.*

Atbildētājs: *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai *általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. Törvény* (Ungārijas Pievienotās vērtības nodokļa likums) 77. panta 1. un 2. punkts redakcijā, kas bija spēkā līdz 2010. gada 31. decembrim, ir saderīgs ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112 par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹) (turpmāk tekstā — "PVN direktīva") 90. panta 1. punktu tādejādi, ka Ungārijas PVN likumā ir ietverti visi šajā tiesību normā ietvertie gadījumi summas, kurai uzliek nodokli, samazināšanai?
- 2) Ja uz jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde: vai nodokļu maksātājs valsts tiesiskā regulējuma neesamības gadījumā, pamatojoties uz nodokļu neitralitātes un samērīguma prin-

cipu, kā arī ievērojot PVN direktīvas 90. panta 1. punktu, var pretendēt uz summas, kurai uzliek nodokli, samazināšanu, ja viņš pēc darījuma veikšanas nesaņem atbilstošu pretizpildījumu?

- 3) Ja PVN direktīvas 90. panta 1. punkts būtu tieši piemērojams: ar kādiem priekšnosacījumiem [nodokļu maksātājs] var samazināt summu, kurai uzliek nodokli? Vai pietiek ar to, ka korigētais rēķins tiek izrakstīts un nosūtīts pircējam, vai arī vēl ir nepieciešams iesniegt pierādījumu par to, ka īpašumtiesības vai valdījums uz precēm tik tiešām ir atgūts?
- 4) Ja uz trešo jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde: vai dalībvalstij saskaņā ar Savienības tiesībām ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, kas nodokļu maksātājam ir radušies tādēļ, ka dalībvalsts nav izpildījusi savu saskaņošanas pienākumu un tādēļ nodokļu maksātājam ir liegtas tiesības samazināt summu, kurai uzliek nodokli?
- 5) Vai PVN direktīvas 90. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka dalībvalstīm ir iespēja nepieļaut summas, kurai uzliek nodokli, samazināšanu samaksas neveikšanas vai daļējas veikšanas gadījumā? Ja uz jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai ir nepieciešams, lai dalībvalsts tiesību normās skaidri būtu noteikts samazināšanas aizliegums, vai arī šādas tiesiskas sekas ir arī gadījumā, kad "likums klusē"?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 8. jūlijā iesniedza *Kúria* (Ungārija) — *UPC Magyarország Kft./Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság*

(Lieta C-388/13)

(2013/C 304/07)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *UPC Magyarország Kft*

Atbildētāja: *Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (¹), 5. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka gadījumā, ja pastāv maldinoša komercprakse šīs direktīvas 5. panta 4. punkta izpratnē, direktīvas 5. panta 2. punkta a) apakšpunktā ietvertu kritēriju atsevišķa pārbaude nav pieļaujama?